

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ παραδοσις τῆς Ταυρίδος καὶ ἡ μετολίγον ἀκολουθία αἰσίων τοῦ Ἐριδαν εἶναι δύο περιστατικά, τὰ ὅποια φαίνεται ὅτι ἐτελείωσαν τὸν πόλεμον. Καὶ τῶντι μάλιστα ὁ στρατηγὸς Πάσκενιτς ἔλαβε τὴν εἶδησιν τῆς κυριεύσεως τοῦ τελευταίου τούτου φρευγίου, καὶ ἔφθασεν ἄγγελος παρὰ τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα φέρων προτάσεις περὶ εἰρήνης, τὰς ὁποίας εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ προτείνῃ δυνάμει τῆς ὁποίας εἶχε πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Σιάχ. Θέλει εἶναι ἴσως εὐτυχὲς διὰ τὴν Περσίαν, ἂν ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ἐνασχολημένος εἰς τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας, προδιετέθῃ νὰ συγχωρήσῃ συνθήκας συμφερωτέρας εἰς τὸν ἐχθρὸν του.

Ἡ ἄλωσις προσέτι τοῦ Ἐριδαν φαίνεται ὅτι ἐσύγχυσεν τοὺς Πέρσας. Ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ νομιζόμενον τοῦτο κατὰ τῶν Ῥώσων ὅριον ἔπεσεν, ἀπέδειξε τὴν μεγάλην ὑπεροχὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς τακτικῆς. Ταυρὶς, ἡ καθεδρεύουσα τοῦ βασιλικοῦ πρίγκιπος τῆς Περσίας, ἐκυριεύθη ἀμαχητί. Αἱ μετέπειτα δὲ πράξεις καὶ τὸ ἀποθησόμενον τῶν διαπραγματεύσεων δέλουν εἶναι ἀναμφισβότως ὅχι μικροῦ λόγου ἄξια. Εἶναι ἀναμφισβόλον ὅτι ἡ Ῥωσσία ὑδρίσθη θαρδάρως ἀπὸ τοὺς Πέρσας ἀρχίσαντας αἰφνης καὶ χωρὶς προκλήσεως πόλεμον, τὸν ὅποιον ἔπραξαν μετὰ δολίων τρόπων. Ἐάν, ὡς δοξάζουν τινὲς τῶν πολιτικῶν, ὁ σκοπὸς τῆς Ῥωσσίας ἦτο νὰ εἰσβάλῃ κατὰ πᾶσαν περίστασιν εἰς τὴν Μεσημβρίαν, καὶ πρὸ πάντων νὰ προχωρήσῃ ἕως εἰς τὰς ἐν τῇ Ἰνδία Ἀγγλικὰς κτήσεις, ἡμποροῦσε κατὰ τὸ παρὲν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς συνθήκας ὠφελιμωτάτας.

Ἀρμόζει νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι αἱ ἐν τῇ Γεωργίᾳ ἡνωμέναι τῶρα δυνάμεις ἐγγίζουσιν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας, ὥστε γενομένης πρὸς τὴν Περσίαν εἰρήνης, ἐάν κινήθῃ πραγματικῶς πόλεμος ἐπιβλητικὸς κατὰ τῆς Πόρτας, τὸ Ὁθωμανικὸν βασίλειον ἐμπορεῖ ταυτοχρόνως νὰ προσβληθῇ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐρίδος μεταξὺ τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα καὶ τοῦ παλαιῦ διοικητοῦ τῆς Γεωργίας στρατηγοῦ Τερμιλόφ προήρχετο ἀπὸ θοοκὴν τινα γενομένην κατὰ τὴν Γόκχαν λίμνην, σμικρᾶς ἀξίας κτήμα καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ διὰ τὴν ἄλλην τῶν δύο δυνάμεων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τοῦ πόλεμου εἰδεχόμενον ἔκαμνε τὸν πρίγκιπα νὰ ἐλπίζῃ νὰ λάβῃ βοηθήματα ἀπὸ τὸν Σιάχ τῆς Περσίας, παρητήθη τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. Ὁ στρατηγὸς Τερμιλόφ ἀπήντησεν ὑπομένων, καὶ ἡ ἀμφισβητούμενη γῆ

ἐξουσιάσθη. Πιεζόμενος δὲ ὁ Σιάχ ἀπὸ τὸν πολλὰ ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ Ἀλαϊὰρ Κὰν, τὸν ἐν Ταυρίδι αἰχμαλωτισθέντα, καὶ ἐρεθισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιαστικούς λόγους τινὸς ἱερέως, ἀπερρίψε τὰ προβλήματα τοῦ Ῥώσου ὑπουργοῦ ζητοῦντος νὰ θεωρηθῇ ἡ διαφορὰ εἰς τὴν Αὐλὴν του, καὶ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον. Διὰ τῆς προτείας ταύτης ἡ Περσία ἀπέβαλε τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν παράκλησιν ἢ τὴν μεσιτείαν τῆς Ἀγγλίας, ὅθεν εὐρίσκεται τὴν σήμερον εἰς τὴν διάκρισιν ἰσχυροῦ ἐχθροῦ, τὸν ὅποιον ἀνοήτως ἐπρίκάλεισεν.

Ἐπαρατηρήθη ἐν γένει ὅτι ἡ Ῥωσσία μὴ ἔχουσα πλέον νὰ διατηρήσῃ πόλεμον κατὰ τοῦ Σιάχ, θέλει δυνηθῇ νὰ κινήσῃ τὰς κατὰ τῆς Τουρκίας ἐχθροπραξίας τῆς μὲ ἀκμὴν. Εἶναι ἀναμφισβόλον ὅτι περιπλεχθεῖσα, ἢ μὴ, εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Περσίας, ἡ Ῥωσσία ἔχει τριπλάσια στρατεύματα τῶν ἀναγκαίων νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐναντίον ὅλων τῶν προσπαθειῶν τῶν Τούρκων, ἐάν τὰ ὅπλα ἦσαν ἡ μόνη ἀντίστασις, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαντήσῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ πραχθῇ παρομοίᾳ εἰσβολῇ χωρὶς παμπόλλους ἀποθήκας στρατεύματος εὐρισκομένου εἰς γῆν οὐδὲν τῶν πρὸς τὸ ζῆν παράγουσαν; Καὶ πῶς ἔχουν νὰ προμηθευθῶν οἱ πόροι οὗτοι χωρὶς ὑπέρογκα ἔξοδα καὶ χορηγήματα, τὰ ὅποια ἡ Μεγάλη Βρεταννία καταβεβαρυμένη ἀπὸ τὸ δημόσιόν της χρέος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ προμηθεύσῃ;

Ἐκ Λονδίνου, 17 Δεκεμβρίου Ν.

Ἡ ἀξιωματικὴ ἐφημερίς δημοσιεύει τὴν περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 22 τοῦ Ἰαννουαρίου προκήρυξιν.

Ὁ λόρδος Γεδερίχος ἐζήτησε τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου παραίτησίν του. Ἡ ὑγεία του ἐπειράχθη ἀπὸ τὴν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του ἄκραν ἐνασχόλησίν του. Ὁ βασιλεὺς τὸν ἐπροσκάλεσε νὰ ἐπανασκεφθῇ περὶ τῆς ἀποφάσεώς του. Δεικνύονται ὡς ὑποψήφιοι νὰ τὸν διαδεχθῶν ὁ Μαρκίων Λαντζῶνος, ὁ κόμης Γρέης, ὁ Μαρκίων Οὐελλεσλεῆς καὶ ὁ λόρδος Ἀρρώδης.

18 Δεκεμβρίου Ν.

Ἐγενε δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ λόρδου Γεδερίχου. Ἐπροτέθη δὲ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸν λόρδον Ἀρρώδην καὶ εἰς τὸν λόρδον Οὐελλεσλεῆν, ἀμφοτέρους δημοτικούς.

Ἡ ἐφημερίς ὁ Χρόνος διίσχυρίζεται ὅτι ἡ προἰσχυσασα φατρία δὲν ἔχει καμμίαν ἐλπίδα νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς ἀρχάς· ἄλλαι δὲ ἐπιδοιοῦν τὴν ἐναντίαν γνώμην.

Θεωρεῖται, λέγουν, ἡ παραίτησις τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ τοῦ Φριάμβου τοῦ κόμματος τῶν βασιλικῶν, καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Κ. Πήλου. Τοιουτοτρόπως ἀπέκτησε τὴν τιμὴν τῶν συμπατριωτῶν του ὁ ὑπουργὸς οὗτος διὰ τὴν περὶ τὴν νομοθεσίαν τῆς πατρίδος τοῦ κόμματος, ὥστε θεωρεῖται τοῦ λοιποῦ ὡς ἀφευκτος εἰς τὴν νέαν κυβερνήσιν. Ὁ Μαρκίων Οὐελλεσλεῖς, ὡς λέγεται, θέλει ἀντιφερτισθῇ τὴν συγκρότησιν τοῦ ὑπουργείου. Πολλὰ εἶναι διαφέρει κατὰ τὰς γνώμας του ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Καστελραίου καὶ Λιφερπώλου.

Τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα φέρουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν πολλὰ ἀνάρητους δυσκολίας. Αἱ νεώτεροι ἐκ τοῦ Ῥωστικοῦ στρατεύματος εἰδήσεις, καὶ ἡ ἄλωσις τῆς Ταυρίδος ἐγένεσαν σπουδαιοτάτας σκέψεις. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες μιλοῦν ἤδη περὶ τοῦ ἐνδεχομένου Ῥωσικῆς τινος ἐκστρατείας, διαδαινύσης τὴν Περσίαν διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Γάγγην. Ὁ σκοπὸς οὗτος, ὅστις ἐπιχειρηθεὶς ἐπὶ Βοναπάρτου ἀπὸ Γαλλικὸν στρατεύμα ἐμπορεῖ νὰ ᾔητο χιμαϊρικὸς, ἤθελεν εἶναι εὐκολοκατόρθωτος ἀπὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα εἰς τὸ κέντρον τῆς Περσίας στρατοπεδευμένον. (Ἐφημ. Λαυσάνης.)

Ὁ ὑψηλότατος ἀναξ Κύρ Μιχαήλ, ὁ κατ' ἐπιτροπείαν τοῦ ἀδελφοῦ του βασιλεύων τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῶν Ἀλγάρων, τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου Ν. ἐφθασεν εἰς Παρισίους.

— Ὁ πρίγκιψ Ἀλ. Ὑψηλάντης τὴν 8 Δεκεμβρίου Ν. διέβη ἐκ Βιέννης, ὑπάγων εἰς Ἰταλίαν, ὅπου μελετᾷ τὸν διατρίψῃ τινὰ καιρὸν.

[Journal des débats.]

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐν Αἰγίνῃ 3 Φεβρουαρίου.

Ἐγκύκλιος. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἀρ. 108. Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Καὶ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἐγγράφως, καὶ πρὸς διαφόρους πολίτας ἐκοινοποίησα διὰ ζώσης φωνῆς, ὅσα, ἀναδεχθεὶς τὸ ὑπέρμεγα βάρος τῆς κυβερνήσεως τῶν δεινῶν τῆς Πατρίδος πραγμάτων εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἔκρινα χρέος μου νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν σκέψιν τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν, ἐξαιτούμενος χρηματικὰς βοηθείας ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν των, εἰς τὴν πρόδον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Πατρίδος μας.

Ταῦτοχρόνως ἐκοινοποίησα καὶ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἐνεθάρρυνθην ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐκάστης αὐτῶν τῶν Αὐλῶν νὰ συλλάβω, ἐλπίδας, εἰς τὴν ταχεῖαν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξιν μου ἐνησχολήθην ὅλως διόλου.

Ἀλλ' ὅσον χρησταὶ καὶ ἂν εἶναι αἱ ἐλπίδες μου, ὅσον ἐκτενὴς ἡ προσπάθειά μου, ὅσον μεγάλη ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα μας εὐμένεια τῶν τριῶν Μεγάλων Αὐλῶν, αἱ προσδοκώμεναι βοηθεῖαι δὲν ἔμπορουν νὰ εἶναι τόσον πρόχειροι, ὅσον ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Πατρίδος τὸ ἀπαιτεῖ. Ὅθεν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκάσιον νὰ εἰσαῇ ἡ Κυβέρνησις προηγουμένως κάποιον ρυθμὸν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ νὰ δυνήθῃ νὰ κινήσῃ χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς ἀνδρείους Ἕλληνας καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν εἰς καθαρισμόν τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς πειρατείας ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Φαινόμενοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρόθυμοι νὰ ἐνεργώσωμεν ὅτι, καὶ ὅσον κρέμαται ἀπὸ ἡμᾶς, ἡμποροῦμεν βασιμώτερον νὰ ἐλπίζωμεν τὰς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἐπικαλούμεθα, καὶ δι' ὧν θέλομεν δυνήθῃ νὰ συντρέξωμεν ἐντὶμως εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν, εἰς τὴν ἀνόρθωσιν, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς φιλάτης ἡμῶν Πατρίδος.

Ἐν ὅσῳ ἡ Ἑλλὰς μένει νεναρκωμένη καὶ ἀκίνητος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δυστυχιῶν καὶ τῆς ἀμνηχανίας, ἐν ὅσῳ συγχωρεῖ νὰ τρέφεται ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῆς πόρους, ἐν ὅσῳ ἀνέχεται τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν καταισχύνην, τὴν ὁποίαν ἐπισύρει εἰς αὐτὴν ἡ μαχθηρία τῶν ὅσων βεβηλόνουσι τὴν σημαίαν τῆς διὰ τῆς πειρατείας, οἱ τρεῖς Μονάρχαι, τῶν ὁποίων χαίρει τὴν εὐνοίαν, θέλουν ἀμφιβάλλει δικαίως, ἂν εἶναι δυνατόν νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς σωτηρίους σκοποὺς, διὰ τοὺς ὁποίους ἐγένετο ἡ συνθήκη τοῦ Λονδίνου τῆς 6 Ἰουλίου καὶ, καθὼς ἐρρέθη ἀλλάχου, ἡ ἀξιωματικὸν πρᾶξις τῶν 20 Ὀκτωβρίου(Ν).

Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅσαι Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις δὲν συμφωνοῦσι κατ' ὅλα εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος σκοποὺς τῆς Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς αὐτῶν Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰαλλίας, καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ἡμποροῦν νὰ δράξουν ὡς ἔρμαιον αὐτὴν τὴν ἐμφύβολιαν, καὶ τὰ πράγματα, τὰ ὁποία τὴν δικαιολογοῦσιν εἰς τὸ φαινόμενον, διὰ νὰ περιφράξωσι τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος μὲ μακροχρόνιους ἀβεβαιότητας.

Αὐτὰ ὅποιος Ἕλλην βάλῃ ὑπ' ὄψιν, θέλει εὐκόλως πεισθῇ, ὡς καὶ ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένος, καὶ θέλει γνωρίσει ὅτι εἶναι χρέος ἱερώτατον παντὸς πολίτου χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, νὰ καταβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν ὅλας τοῦ τῆς δυνάμεις, διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ διὰ παντὸς εἰς τὴν Πατρίδα τὴν ἀπόλαυσιν τῆς τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλεῖται πρὸ ἐπτὰ ἡδὴ χρόνων ἀπὸ τῆς θείας προνοίας τὰ θαύματα.

Ὅποια καὶ ἂν ᾖσιν αἱ θυσίαι, τὰς ὁποίας ἐπρόσφεραν μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ἕλληνες, ὁποία καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀμνηχανία, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι βυθισμένον τὸ ἔθνος, ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀκόμη τὴν ἰσχὺν τῆς ἀκλονήτου ἀνδρίας τῶν γενναίων τέκνων τῆς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἔχει ἀναμφισβύτως μεταξὺ τῶν ὅσοι εἰς πάντα καιρὸν ἦσαν οἱ πρότεροι κτηματῖαι καὶ ἔμποροι, μίαν κλᾶσιν πολιτῶν διασωσάντων μερικὰ λείψανα τῆς περιουσίας καὶ τῆς ὑπολήψεώς των, τόσον εἰς τὰς νήσους, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Εἰς αὐτῆς τῆς κλάσεως τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα πεπεισμένος εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων θέλει παρέξει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα, ὥστε νὰ δυνήθῃ νὰ χορηγήσῃ δι' ὀλίγον καιρὸν τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ναῦτας χωρὶς ἄλλην ἐπὶ τὸ παρὸν ἀμοιβὴν, καὶ νὰ ἐπὶ τύχῃ καὶ ἀπὸ τούτους καὶ ἀπ' ἐκείνους ἐκδουλεύσῃ ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος. Ἀμα δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε βοηθηθῇ ἀπὸ τὰ προσδοκώμενα τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων μέσα, καὶ ἐμφορῶν κανονισεὶ καὶ ἀπολαύσει τὴν γοῆν τῶν ἐθνῶν τῶν πρὸ αὐτῆς θέλει σπεύσει ἀπὸ τῆς ἀπορίας τοῦ ἀπὸ τῶν ἑθνῶν τῶν πρὸ αὐτῆς τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνήσῃ σήμερον.

Α. Θέλει ἀποδώσει εἰς μετρητὰ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς μισθοὺς τῶν ὅσοι ἤθελον ἀρχίσει τὴν νέαν αὐτὴν ἐκστρατείαν, εὐχαριστούμενοι κατὰ τὸ παρὸν εἰς μισθὸν τὴν τροφήν καὶ τὰ ἀνγκαιὰ πολεμεφόδια.

Β. Θέλει ἀποδώσει εἰς τοὺς δανειστάς τὰς ποσότητας, ὅσας ἤθελον προκαταβάλει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἴδιοι ἤθελον εὐχαριστηθῇ νὰ λαμβάνωσι τακτικῶς τοὺς τόκους τῶν προκαταβληθέντων, δι' ὅσην προθεσμίαν ἤθελε συμφωνήσῃ.

Τὸ πεισυναπτόμενον ψήφισμά ὑπ' Ἀριθ. Ζ δίδει τὰς ἀποχρυσίας πληροφορίες περὶ τοῦ προβαλλομένου καταστήματος.

Δὲν ἔχω παρὰ μίαν ἄλλην παρατήρησιν νὰ προσθέσω. Ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συμπάθεια ὅλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου ἀγῶνός της, αἱ εὐεργεσίαι, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ Ἑλλὰς διὰ πολυαριθμῶν συνεισφορῶν γενομένων εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν συμφορῶν της, αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας της μὲ δίδουσι χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι καὶ πολλοὶ εὐκαταστατοὶ ξένοι θέλουν καταθέσει εὐχαρίστως κατ' αὐτὴν τὴν ἀπορατιστικὴν ὥραν εἰς τὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν συστημένην καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω ἐκθέσαμεν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ζ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ἀριθ. 105. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψηφ. Ζ' Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφ' οὗ ἐκοινοποίησεν εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ δόξαντα Ἀφ' οὗ τὸ Πανελλήνιον ἐγνωμοδότησε.

Ψηφίζει.

Ἄρθρον 1.

Συσταίνεται Χρηματιστικὴ Τράπεζα (Banque).

Ἄρθ. 2.

Τὰ κεφάλαια τῆς Χρηματιστικῆς ταύτης Τραπέζης σύγκεινται ἀπὸ τὰς διαφόρους ποσότητας, τὰς ὁποίας οἱ μέτοχοι της (actionnaires) θέλουν καταθέσει εἰς αὐτήν, διὰ νὰ λαμβάνουν τοὺς τόκους ἀνὰ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸν κατ' ἔτος.

Ἄρθ. 3.

Ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν μέτοχοι δὲν δύνανται ἄλλως νὰ συμμεθέξουν εἰς τὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν, εἰμὴ προτρέποντες εἰς αὐτὴν προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ πωληθῶν εἰς ξένους τόπους, θέλουν τὰ παραδίδει εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς Τραπέζης, καὶ οὗτοι θέλουν δίδει τὰ πιστὰ εἰς τοὺς μετόχους δι' ἀποδεικτικῶν ποσότητος ἀναλογούσης μὲ τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων.

Ἄρθ. 4.

Αἱ εἰς τὴν Τράπεζαν ἐμπιστευόμεναι ποσότητες δίδονται δι' ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἄρθ. 5.

Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ θέλοντες, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαβὼν ὅπισω τὰ κεφαλαῖα των ἢ ὅλι-

κῶς, ἢ ἐν μέρει. Ἀλλ' ὀφείλουν νὰ διευθύνουν τὴν περὶ τούτου αἴτησιν των εἰς τοὺς διευθυντὰς ἕνα μῆνα πρότερον.

Ἄρθ. 6.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης τὰ ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια οἱ διευθυνταὶ αὐτῆς ἤθελαν δώσει εἰς τοὺς μετόχους, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ χωρὶς ξεπεσμένων εἰς ἀγορὰν προσόδων τῆς Ἐπικρατείας, εἰς λήψιν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, εἰς ὑποθήκην κατὰ τὸ περὶ ὑποθήκης ἐκδοθησόμενον ψήφισμα, βάσιν ἔχον τὸν ὑπ' ἀριθ. ΝΑ νόμον, καὶ προσέτι εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν γαιῶν, ἐὰν ἢ προσεχῶς συγκαλεσθησομένη Συνέλευσις ἀποφασίσῃ τὴν ἐκποίησιν μέρους αὐτῶν.

Ἄρθ. 7.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τμήματος τοῦ Πανελληνίου, μὲ δύο συνεργάτας διορισμένους ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, εἶναι οἱ διευθυνταὶ τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 8.

Χωριστὸν διάταγμα διορίζει τὸν ὀργανισμὸν τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης καὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ζ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Τροφαὶ ἀπεσταλμένα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν.

Αἱ πολυεδεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων δυστυχίαι διαφημισθεῖται, ὡς καὶ ὁ ἀγὼν αὐτῶν, ἐγνωρίσθησαν τέλος καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον τοῦ κόσμου. Αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν πασχόντων γερόμεναι δωρεαὶ, ὡς παρακατιῶν φαίνεται, παρὰ τῶν φιλανθρωπῶν συναδελφῶν ἡμῶν χριστιανῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔγειναν μάρτυρες τρανοὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας καὶ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων ἔθνους ὅλως ἐλευθεροφρονούντος διὰ τὸν ἐνδοξον τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα καὶ θαυμάζοντος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις καὶ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον καρτερίαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν Φιλαδελφίαν ἐστάλησαν φορτία τροφῶν 2.

Ἀπὸ τὴν Βοστώνη. 2.

Ἀπὸ τὴν Νεοβόρακον 3.

Τὸ ὅλον φορτία. . 7.

Ἡ προτοχὴ τοῦ νὰ μὴν ἐκκλίνωσι τῆς γραμμῆς μιᾶς αὐστηρᾶς οὐδετερότητος ἐσύγχιζεν αὐτὸν μικρὸν τὴν ἐπαινετὴν τῶν ἐν τῇ Ἀρκτῇ Ἀμερικῇ Φιλανθρωπικῶν Ἐταιριῶν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διεχθῶσι βοηθοὶ τῶν δυστυχῶν. Διὰ τοῦτο καὶ μετὰ σκέψιν ὠριμωτέραν ἀπεφάσισαν τέλος νὰ στείλωσι τὰς δωρεὰς των πρὸς μόνους τοὺς πτωχοὺς, γέροντας, χήρας, ὁρφανὰ καὶ γυναῖκας, ἐκτὸς τῶν δυναμένων νὰ φέρονται. Δὲν διέφυγε μολαταῦτα τὸ προσεκτικὸν αὐτῶν, οὔτε παραημελήθη ὁ ἔργως τῆς ἀκριβοτέρας καὶ ὠφελιμωτέρας διανομῆς τῶν δωρεῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς. Εἶναι λοιπὸν

χρέος τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν κατ' εὐθείαν πιστατῶν τὸ ν' ἀποδείξωσιν, ἂν ἀκριδῶς ἐξετέλεσαν τὴν ποίαν ἐδέχθησαν ὑποχρέωσιν, πόσῃν δηλ. ποσότητι ἐνέειμαν, καὶ πόσος ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν βιηθηθέντων ἀτόμων. Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀποσιωπηθῇ ὅτι αἱ δωρεαὶ αὗται προφθασθεῖσαι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς μεγαλητέρας καὶ ἀνεκφράστου δυστυχίας, ἐχρησί- ευσαν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐξυπνήσωσι τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὴν λιθαργικὴν τῶν ἀδιαφορίαν καὶ ὅτι ἀναρίθμητοι οὗτων ἐλάμβανον αὐτὰς μ' ἐνδείξιν ζωηρὰν ἀληθοῦς γνωμοσύνης.

Δὲν ἦτον βέβαια τόσον εὐκολος ἡ ἐκτέλεσις τῆς δια- μῆς τῶν δωρεῶν τούτων, οὔτε δυνατόν νὰ φυλαχθῇ ἡ μέπουσα ἀμεροληψία τῶν ἐπιφορτισμένων εἰς αὐτὴν ἑκα τῆς ἀπληστίας τινῶν, καὶ τῆς ἐναντιότητος ἄλ- λων ἐλπίζοντων. Μία μεγάλη ὑποκρισία ἠδυνήθη νὰ ὑπερβάλῃ ὅλας τὰς δυσκολίας ταύτας. Ἀγνοεῖται εἰσέτι πόσον μέρος τροφῶν ἐστάλησαν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰ- γαίου Πελάγους, καὶ διὰ ποῖον λόγον πόσον εἰς τὴν φωλεὰν τῆς Γραμβούσης, πόσον εἰς τὰς ἀδύσσους τοῦ Ναυπλίου. Εἶναι ἀδύνατον νὰ λάβῃ τινὰς λογαριασμὸν ἀκριδῇ περὶ τούτων, ἢ νὰ δικαιωθῶσιν ποτε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων οἱ καταχρασθέντες αὐτάς. Εἰς ἀντίθεσιν τούτων καὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ φαγᾶδων καὶ ἄλλων, ἐν τῷ μέσῳ τούτων μεγάλων πειρασμῶν ἔκρινε ὅτι εἶναι χρέος μου ἱερὸν μὲν καὶ ἀπαραίτητον, εὐχάριστον δὲ καὶ τερπνόν, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν πτωχῶν, νὰ δώσω προσωπικῶς τὸ παράδειγμα τῆς καλῆς διαγωγῆς διαμοι- ράζων δικαίως καὶ ἀναλόγως ποσότητά τινα τροφῶν ἐν καιρῷ τῆς μεγαλητέρας δυστυχίας καὶ ἐνδείας τῶν πε- ρισσοτέρων ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ συστρατιωτῶν μου ἐκ τοῦ σώ- ματος τοῦ ἀειμνήστου Καραϊσκάκη, ἐξ ὧν μέρος ἀπετέλει τότε καὶ τὴν φρουρὰν τῆς Ἀκροκορίνθου εἰς τὴν Σαλα- μῖνα πρὸς τοὺς εἰς Ἀθήνας πολεμιστάς, εἰς ἄλλα διά- φορα σώματα, εἰς τὴν Σπάρτην, εἰς τοὺς γενναίους Μα- νιάτας καὶ φιλοξένους Κακαβουλίου, τοὺς ὁποίους τούτους ἢ εἰς τοὺς πολέμους ἀνδρία, ἢ εἰς τὰς δυστυχίας ὑπομονή, καὶ καρτερικῆς ἀπάθειας, καὶ ἢ πρὸς τοὺς καταφεύγοντας εἰς τὴν Σπάρτην Πελοποννησίους μεγα- λόψυχος φιλοξενία ἀπέδειξαν ἀξίους καὶ ἀληθεῖς προ- γόνους τῶν παλαιῶν Σπαρτιατῶν. Ὁ καιρὸς ὅμως τῆς πληρώσεως τῶν ἐλπίδων μας ἔφθασε, καθ' ὃν παύουν αἱ ἀπέραντοι δυστυχίαι μας. Τὸ τὴν αἰγίδα μιᾶς φρο- νίμου καὶ πατριωτικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐλπίς νὰ προ- οδεύσωμεν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ὑπ' αὐτὴν ἀναμφισβόλως ἡ Ἑλλὰς θέλει δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ καλλιεργῇ τὰς παρὰ τῶν ἰδίων ἱέκνων τῆς ὑπερασπισθείσας εὐρυχώρους τῆς πεδιάδας, καὶ ἀπὸ τῶν ἄρτον αὐτῶν θέλει τρέφει βέβαια αὐτὰ ἐν εὐερίῃ καὶ ἀγαλλιάσει.

Κατάλογος τῶν διανεμηθεισῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς τρο- φῶν κατὰ τὰς πρωτοτύπους ὁδηγίας τῶν ἐν τῇ Ἀρκτῷ Ἀμερικῇ Φιλανθρώπων Ἑταιριῶν.

Πρὸς τοὺς καταφεύγοντας Ῥουμελιώτας μετὰ τὴν πτώ- σιν τῶν Ἀθηναίων.

Ῥουμελιῶται.

Εἰς Κεγχρεὰς	ψυχαί.	βαρ. ρίζι.	β. ἀλεῦρι.
Ἰουν. 17 18.	3,925.	75.	100.
Αγκύστη Ἰουλ. 7.	1,760.	28.	96.
Ἐπίδαυρ. 10.	4,000.	50.	145.
Σαλαμίνα 20.	8,830.	45.	314.

Πιάδα καὶ Σιδε-

ρῶνα Αὐγ. 10.	2,225.	166.
Ἀκροκόρινθον.	251.	20.

Καλαμάκι καὶ Λου-

τράκι Νοεμβρ. 2.	4,000.	536.
------------------	--------	------

Εἰς Ὑδραν ἐδόθη

εἰς χεῖρας τοῦ Κ.

Λ. Κουντουριώτου

Ὀκτωβρίου 6.	1,200.	149.
--------------	--------	------

Τὸ ὅλον	26,191.	202.	1,526.
---------	---------	------	--------

Πελοποννήσιοι.

Εἰς Πιάδα καὶ	ψάρ. β.	ἀλεῦρι β.	ψυχαί.
Σιδερῶνα Αὐγ. 7. 10	145.		1,950.

Εἰς Σπάρτην πρὸς
τοὺς καταφεύγοντας

Μεσσηνίους καὶ ἄλ-
λων μερῶν.

Κυτριάς Δεκεμβρ. 7.	110.	1,650.
---------------------	------	--------

Σκαρδαμουλάν 14	170.	3,500.
-----------------	------	--------

Εἰς Ἀλμυρὸν ἐμοι-

ράσθη εἰς τὰς κάτωθεν ἐπαρχ.

Καλαμάταν.	3. 1/2	177.	4,598.
------------	--------	------	--------

Κουτσουκμάνη.	2.	21.	641.
---------------	----	-----	------

Νησί.		57.	1,413.
-------	--	-----	--------

Κορώνη.		80.	1,626.
---------	--	-----	--------

Μοθώνη.	1.	34.	882.
---------	----	-----	------

Νεόκαστρον.		16.	316.
-------------	--	-----	------

Ἰμπλάκινα.	2. 1/2	80.	2,457.
------------	--------	-----	--------

Ἀρκαδίαν.	1.	9.	335.
-----------	----	----	------

Ἀνδρούσαν.		23. 1/2	771.
------------	--	---------	------

Λεοντάρ. καὶ κάτω			
-------------------	--	--	--

Μεσσηνίαν.	4.	34.	1,282.
------------	----	-----	--------

Κακαβουλίου.		6.	58.
--------------	--	----	-----

Μανιάτας.	1.	2.	117.
-----------	----	----	------

Εἰς διαφ. ἐπαρχ.

κατὰ κατάλογον.	26.	239. 1/2	4,773.
-----------------	-----	----------	--------

Τὸ ὅλον.	41.	1,204.	26,364.
----------	-----	--------	---------

Διαμοιρασθεῖσαι παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἐγχειρισθεῖ-
σαι εἰς τοὺς πτωχοὺς, τῶν ὁποίων τὴν λεπτομερεστέραν
σημείωσιν καὶ καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων, τῶν χωρίων,
καὶ ἀτόμων, καὶ τὴν ἀναλογίαν τούτων δοθεῖσαν κατὰ τὸ
μέτρον τῆς ἐνδείας ἐκάστου εἶμαι ἑτοιμος νὰ παρουσιάσω
ἐν παντὶ καιρῷ πρὸς ὅντινα θέλει ζητήσῃ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 20 Ἰαννουαρίου 1828.

Γεώργιος Ζέβης.